

ÚJ KEMENESALJA

CELLDÖMÖLK VÁROS ÖNKORMÁNYZATÁNAK KÉTHETENTE MEGJELENŐ LAPJA ■ ÁRA: 27,50 FORINT

Szőlősgazdák találkozója ³⁷⁹⁶

Negyedik alkalommal rendezik meg a sághegyi Krisztina Csárdában a hagyományossá rangosult szőlősgazda-találkozót. Az idei, évadnyitónak is számító rendezvény február 22-én délután 15 órakor kezdődik, s újabb „kínálatlalt” kedveskednek a rendezők és természetesen egymásnak a gazdák.

A már hagyománynak számító szőlőmetszési bemutatón Berecz Endre gazda mesterségbeli tudását bírálják el a csárdatulajdonos szőlőjében. Izgalmas lesz a borkóstolás, két okból is: a tavalyi bor a milicentenáriumi évének a termése, tehát „történelmi” ital, amit az tesz még izgalmasabbá, hogy meg tudjuk, az időjárás szeszélye, kedvezőtlenessége közepette mire voltak képesek a gazdák, hogy a mostani termés méltó legyen hírnevéhez.

Mindez a kóstolás során nyer majd megítélést. Megelőzi mindezt a harangkonfítás, emlékeztvén az év során eltávozott barátokra. A szokásos tombola nagyon népszerű volt eddig is, módját ejtik a mostani találkozón annak rendje-módja szerint. Újabb látványosságokra is sor kerül, nevezetesen: metszőolló-bemutató verseny, továbbá: ki tudja a legrégebb metszőollót elővarázsolni. A hegyi botorkálás megkönnyítésére ajándékként fokosorsolás is lesz, majd a jelenlévők megalakítják a Sághegyi Krisztina Csárda Baráti Körét. Mindezt tetőzi a borkorcsolya, hogy csússzon a bor, hisz e téiben már elég sokat csúszkáltunk a jeges hegyi ösvényeken.

A rendezők szeretettel várják a gazdákat. DJ.

Farsangi báli menetrend ³⁷⁹⁸

A hagyományokhoz híven az idén is számos farsangi multság és bál lesz a Kemenesaljai Művelődési Központban. A tervek szerint február 1-jén Eötvös-farsang és bál lesz az Eötvös Loránd Általános Iskola szervezésében. 8-án az önkormányzat bálja van soron; 15-én a Gáyer-farsang és bál következik a Gáyer Gyula Általános Iskola rendezésében. A két iskola rendezvényén a tanulók alkalmi műsort adnak a színházteremben.

Új megvilágításban egy régi vita ³⁷⁹⁹

Hol temették el Kresznerics Ferencet?

Híres emberekkel gyakran megesk, hogy haláluk után több település is magáénak vallja őket, ami nem lenne baj, de bizonyos esetekben a kapcsolat egyes elemei nehezen bizonyíthatók. Így van ez az országos híru nyelvtes, sági plébános, akadémiai tag, **Kresznerics Ferenc** temetkezési helyévt kapcsolatban is. Az időnként elő-előtörő vitának alapvetően két alapja van. Az egyik a tudós végrendeletében szereplő, Kocs és Boba között egykor létezett **Vadas-Üllés** temetője, ahol Kresznerics végső nyughelyét maga megjelölte. A másik a sági és a

Kocs-Boba temetőben talált síremlékek hitelessége.

A kérdés vitája napjainkban a bobaiak dicséretes és támogatást érdemlő falutörténet-kutató munkája közben került elő. Kresznerics munkásságának kutatásában ki kell emelni Zongor Ferenc igazgató érdemeit, és a hatvanas években terjedő tájrendezvények sorába illeszkedő Kemenesaljai Napokat. Első alkalommal, 1966-ban éppen a Kresznerics Ferenc-re történő emlékezés volt a központi rendezvény. A következő szakasz akkor kezdődött, amikor a városi könyvtár felvette Kresznerics nevét. Ide kapcsolom dr.

Halálának évfordulóján ³⁷⁹⁷

Személyes üzenet Weöresnek

Még szól a harang, de kvarcórára kelnek az emberek. Házatok udvarán új fák, bokrok nőnek, de bozót s gaz fedí az egykori mülhelyek helyét, s nem hangzik a kovács üllőjén a vas által küldött reggeli dal. A Kertész-kertig aszfalt már az út, de csonkák, holtak benne a büszke platánok, gesztenyék. A belsőmezei út a Lánkáig szalad, hol víz csak néha-néha van, s csak emléke a halaknak, miket némán csodáltunk egykoron. A Kutyaödör kiszáradt már. A György-major helyén bozót, gaz és fa nő, de boldog vagyok, mert a Rába méltóságos, végtelen és örök.

A faluban télen meleg van, a Nap a Weöres-domb felől köszön, de sok ház már csak emlékekben él, helyükön csak gyom, még jobb, ha kukorica nő. A Kiskút-dombon szánkóznak a gyerekek, de kevesebben vannak, mint mi voltunk. Nincs már a kút sem, melynek árnyékában gyermekként ültél és rajzoltál a porba, s a hangulat is rég elszállt, melyben elbőzör süttött kenyeret „Libapék”.

Traktorok zúgnak az ablakok alatt, s döngnek darázsként messziről a szántóföldeken, alig van hó, s a csengős szán csak verseidben és gyermekkorunk emlékeiben létezik. A Görbe fala tényleg görbe már, hámlik róla a vakolat. A regruták rég nem dalolnak, s nem adja senki dalban híru – a kocsmából hazafelé ballagva – az elmúlt, a beteljesült, a vágyott szerelmet. Ismerőseid megfogytak, elköltöztek oda, hova te is elmentél, s nem mondhatja senki, mint mondta valaha, nevedként a szót, CINA.

De mégis, álljunk meg egy percre! A falu élni akar, él és emlékezik. Zászlájára tűzte lantod, mutatván, hogy büszke rád, hogy idetartozol, még ha nem is itt nyugszol, mint akartad talán, de szíved fölött a szülőfalu földjével biztos elviselhetőbb a budapesti rög. Idetartozol. Házatok zárandokhely, verseidet éneklük, mondják, s időről-időre fejek hajolnak meg emléked előtt. Csengős szánok nem járnak, de mindenütt nő bóbíta, s a „domb tövén” nézve a felhők most is szállnak, s képzeletünk ezernyi alakkal ruhazza fel őket. Lantod már pihen, de gyermekek, versmondók szájjával szól újra, s nem mentél el, mert nem hal meg az, ki versekben adja önmagát, mert szavak szállnak el, tudjuk jól, de a Hangulat, a Vers, a Költészet örök.

Makray R. László

tom, akik a sági temetési helyet fogadják el. A síremléket ugyanis az a Szilasy János állította, aki Kresznerics életrajzírója, tanítványa, tisztelője volt. Nehéz elképzelni, időközben nem tudta volna, hol temették el. Az előbbieket megerősíti egy Ságról írt tudósítás 1857-ből: „Ez a mezővárosfőle, melynek sírkertjében nyugszanak a híres nyelvtudós halmvai.” Ezt a szálát elvághatjuk.

Vannak azonban más, nem is elhanyagolható vélemények. A bobaiak állítják, az ötvenes években egy mészko síremléken kivehető volt K... erics felirat. Ebből és a végrendeletből arra következtetnek, itt temették el, tehát a sági sírhely üres. Az esetleges névhasználatot nem vizsgáltam. Az adatszolgáltató Huszár

(Folytatás a 6. oldalon)

Olvasói javaslat 3800

Legyen az eredeti helyén a Mária-kút!

Lapunk előző évi 22. számában szerkesztőségi cikk jelent meg, amelyben ahhoz kérjük olvasóink segítségét, javaslatait, hogyan lehetne megmenteni az omladozó Mária-kutat.

A minap levél érkezett Németh András, korábban celli, jelenleg Szombathelyen élő olvasónktól, amelyben leírja észrevételeit, javaslatait.

Olvasónk az anyagi támogatásra 100 forintos úgynevezett téglajegyeket bocsátana ki – azért ilyen címletekben, hogy a kisnyugdíjasok is hozzájuthassa-

nak –, amiket a kemenesaljai plébániákon árusítana a plébánosok hathatós segítségével.

A kutat visszahelyezné eredeti helyére, a templomhoz vezető út közepére, hogy a gyalogosok körbejárhassák, és ehhez igazítaná a jelenlegi parkolót.

Javaslatai közt szerepel, hogy a templomból ki kellene hozni az ominózus követ, és törésbiztos üvegszekrénybe helyezni az eseményt megörökítő festménnyel, vagy annak másolatával, és a történeteket megörökítő szöveggel együtt. Így jobban hozzáférhető

lenne mindenki számára. Erre a célra ő maga is szívesen áldozna. A jelenlegi helyén lévő renoválást csak félmegoldásnak tartaná a javaslattevő.

Németh András alkotó javaslatait tisztelettel megköszönjük, és várjuk a további észrevételeket, javaslatokat.

Völgyi László

3801 Hála és köszönet a mozgássérültektől mindenkinek

Levelet kaptunk Holpert Jenőnéől, a Vas Megyei Mozgássérültek Egyesülete Celledömölki Helyi Csoportja vezetőjétől, melyben a karácsonyi ünnepségért és óév-búcsúztatóért mond köszönetet:

- az Eötvös iskola igazgatójának – a helyiség biztosításáért;
- az egyházi óvodának – a műsorért;

- a Gáyer iskola 4. osztályosainak és felkészítő tanárának – ugyancsak a műsorért;

- a MÁVÉPCCELL-nek, az áfésznek, a malomnak, a kenyérgyárnak, a Kráter üzletnek, a kemenszentmártoni Úttörő tsz.-nek,

a kemenesmagasi húsüzemnek, az ANTÓK Nyomdának, Dancs Miklós és Csöre Judit vállalkozóknak – a rendezvény szponzorálásáért;

- a segítő tagtársaknak a fáradtságos munkáért.

A csoport nevében egyúttal – ha kicsit késve is – boldog új évet kíván mindenkinek, aki bármi módon segítette, vagy segíteni kívánja a csoportjukat.

Azoknak, akik továbbra is segíteni óhajtanak, emlékeztetőül a csoport számlaszáma:

11747044-20005485 (OTP Bank Celd.)

-vi-

3802 Hüllők a művelődési központban

Semmi rosszra nem kell gondolni, a kétéltűek és egyéb állatok nem költöztek végleg a Kemenesaljai Művelődési Központba, csak néhány napig, február 4-e és 9-e között lesznek – mégpedig jól őrizve – jelen a kultúra házában egy érdekesnek ígérkező kiállítás „tárgyaiként”.

3803 A Kemenesalja Néptáncscsoport is szerepelt!

Kedves Néptáncosok!

Nagyon fájdalmas számomra, hogy a tavalyi, karácsonyi lapszám „Búcsúest a telefonkezelőknek” című írásának felsorolásából kimaradtatok! Pedig az általam is már többször megtapasztalt, magasszintű tudásotok és a minél teljesebb művészi igényeségetek felhasználásával állítottátok össze értékes műsorszámotokat e rendezvényre!

Bocsássatok meg mindazoknak, akik ezt a hibát elkövették!... – Köszönöm!

Vadady György

Változtak a Kresznerics Könyvtár szolgáltatási díjai

Az idei év eleje néhány változást hozott a Kresznerics Ferenc Könyvtár szolgáltatási díjaiban. A beiratkozás naptári évre önálló keresettel rendelkezőknek, valamint az egyetemisták és főiskolai hallgatók részére 300 forint; nyugdíjasoknak, középiskolásoknak és önálló keresettel nem rendelkező-

nek 150; az általános iskolai tanulóknak 50 forint. A könyveket késedelmesen visszazáró olvasók magasabb díjat fizetnek, mint tavaly: első felszólítás esetén 30 forint kezelési díj és 10 forint kötetenként; második esetében ennek duplája, míg harmadik figyelmeztetéskor a háromszorosa.

A más jellegű, különböző szolgáltatások árjegyzéke a következő:
– zenei átjátszás: 30 forint alapdíj és 3 Ft/perc;
– fénymásolat A/4-es méretben 12, A/3 lapra 24 forint;
– irodalomjegyzék nyomtatása a könyvtár adatbázisaiból oldalanként 80 forint;

– floppy lemez másolása a könyvtár állományából lemezzel együtt 300 forint darabonként;
– fax továbbítása belföldre 200 forint oldalanként;
– könyvtárközi kölcsönzés esetében ki kell fizetni a visszaküldési költséget és a csomagolásért 50 forintot.

Vas megye II. világháborús hősei és emlékművei

(Tisztelet a hősöknek! – Szombathely, 1996)

1996-os évszámmal jelent meg ez az adatlár, de szerepelhetne rajta másik év is, jelentősége nincs. A fontos az, hogy kötetbe foglalva megjelent az ismert II. világháborús hősök neve és az örök emlékezésre állított nem kevés emlékmű felsorolása. A kötet kiadójának (a Vas Megyei Honismereti Egyesület és a Honvéd Hagyományőrző Egyesület Vas Megyei Szervezete), valamint a kötet szer-

kesztőjének, Burkon Lászlónak nem a minősítés, a rangsorolás volt a feladata. Ezért is választották az egyszerű tényfelsorolás módszerét a kötet összeállításánál. A település neve mellett az emlékmű fényképe, az azon található feliratok és a hősök nevei szerepelnek.

Számos Kemenesalján található emlékmű is szerepel a kötetben, hiszen – szinte – minden községben megtalálható a megemlékezés e tartós formája.

Talán nem lenne rossz elgondolkodni

azon, hogy az I. világháborús és a más jellegű emlékművek adattárát is hasonló kiadványban meg kellene jelentetni. Persze, mindazok a nehézségek (anyagi gondok, értetlenség stb.) amelyeket a szerkesztő utószavában kifejt, ezek összegyűjtésénél és megjelentetésénél is felmerülhetnek.

A Tisztelet a hősöknek! című könyv a celldömölki polgármesteri hivatalban 400 forintért megvásárolható.

gy.

MAKRAY R. LÁSZLÓ

A csöngői W. S.-nek Csöngéröl

Bóbitát bővülő alkonyat szánon csendülő hangulat.

Lánkapart szélén halk füvek éji sejtelmes lendület.

Kripta falán a borostyán rés a Görbe kopott falán.

Békák kórusa a Mocsolán Napfény tánca egy pocsolján.

Felhőkkel szálló bővület számban fűszállal révület.

Halkuló esti énekek, harangszó, tücskök, életek, versek és hangok, álmok és dalok, a szélben bölintő öreg akác. A falu már rég nem ugyanaz, de fönt a Hold még ránk vigyáz.

Ki akar itt táncolni?

A Kemenesaljai Művelődési Központ társastánc-tanfolyamot indít minden korosztály részére. A 20 órára tervezett oktatás – az elképzelések szerint – szombati délutánonként lesz és 2800 forintba kerül.

Különdíjasok a Gáyer iskola tanulói

A Természet- és Környezetvédő Tanárok Egyesülete által meghirdetett országos pályázaton a Gáyer iskola tanulóinak munkáit a kuratórium különdíjban részesítette, és az ezzel járó anyagi támogatást, az I. helyezések megfelelő 20 000 forintot is nekik ítélte.

A pénzjutalmon felül a tanulók és felkészítő tanáruk könyv-

jutalomban is részesültek. Január 4-én Budapesten a Természettudományi Múzeumban vették át a díjakat felnőtt és középiskolás nyertesekkel együtt.

A pályamunkákat készítették: Bánáti Anikó, Kutasi Aranka, Somogyi Henrietta, tavaly végzett 8. osztályosok.

Felkészítő tanáruk: Lendvay Istvánné.

Hodvogner István, Hodvogner Zoltán, Sebestyén Krisztián, Orbán Tamás, Zseli Attila, 7. osztályosok.

Felkészítő tanáruk: Varga Róbertné.

Lajtai Levente, Czirók András – 7. b osztályosok.

Felkészítő tanáruk: Bene Csilla.

Celldömölk, 1997. január.

Újdonság a könyvtárban

Oktatástörténetünk tanulságos kronológiája

(1000 éves a magyar iskola: 996–1996. – Budapest, 1996.

A millicentenárium tiszteletére megjelent kiadványok sorában méltó helyet foglal el a magyar oktatástörténetet kronologikus sorrendbe foglaló, gazdagon illusztrált kézikönyv. Ahogy az köztudott, a múlt évben ünnepeltük az első magyar iskola megalapításának ezredik évfordulóját. Ezt a – ahogy Báthory Zoltán írja a könyv előszavában – hatalmas „szorgalmi időt” kívánja időrendben bemutatni a kötet. Persze, maga a száraz tények közötti böngészés is izgalmas olvasmány lenne, de a közölt gazdag illusztrációs és fogalommagyarázati anyag külön érdekes kalandozásra hívja az olvasót.

A kalandozás szó talán kissé a felelőtlen, nem kelően alapos kötetre utal. Megnyugtató, a szóban forgó könyv magas tudományos igényeket is ki tud elégíteni. Részletesen olvashatunk a kolostori iskolákról, a Ratio Educationisról, az 1938-as tanítóképzésről szóló törvényről, az iskolák államosításáról, a rendszerváltás utáni oktatásügyről stb.

A kötet kiegészítőjeként a jelentős oktatási jubileum tiszteletére országsszerte rendezett kiállítások rövid ismertetőit olvashatjuk.

Bízunk benne, ez a Kardos József, Kelemen Elemér és társai által írt alapmű eljut minden oktatási intézménybe, könyvtárba, és a pedagógiai pályára készülnők is gyakran kézbeveszik. Györe Géza

Újabb lehetőség a könyvtár támogatására

A személyi jövedelemadóról szóló törvény (1995./117. törvény) lehetőséget biztosít a magánszemélyeknek befizetett adójuk bizonyos részének közcélú felhasználásáról. Ezt a rendelkezést pontosítja az

1996/126. törvény (1996. dec. 19.). Ebből egyebek között kiderül, hogy önkormányzat által pénzelt közgyűjteményeknek is juttatható a személyi jövedelemadó 1 százaléka.

A Kresznerics Ferenc Könyvtár ezúton is értesíti tagjait és támogatóit, hogy az intézmény ilyen jellegű támogatásához szükséges APEH-úrlapok beszerezhetők az intézményben, ahol útbaigazítást is kapnak annak kitöltéséhez.

gy.

3811

Ezer elszegényedett, dolgos vasutasa van a gócpontnak

Mielőtt valaki hangulatkeltéssel vádolna, folytatom a címhez kölcsönvett mondatot. Reménységéből és a 3 éves tervbe vetett hitéből táplálkozik Kemenesalja nagymúltú fővárosának népe. Hogy jön ez ide? Az év fordulóján az újságokban több helyen is találunk egy amolyan közvéleménykutatás, kérdés-felelet rovatot. A kíváncsiskodó arra szeretne választ kapni, milyen volt a riportalany elmúlt éve, és mit vár a jövőtől. A válaszok sokfélék, őszinték, kevésbé azok, szokványosak, egy kicsit talán meszterkéltek, éppen ettől érdekesekek.

Nemrég egy idős, fényképét nézve egyszerű asszony nyilatkozta: tudja, én már sokmindent megértem, rosszat is, jót is. Voltunk a mainál sokkal rosszabb helyzetben, mégis sikerült talpra állni. Az jutott eszembe, mi lenne, ha megidéznénk a múltat, a maihoz megközelítően hasonló időszakban hogyan élt Celldömölk lakossága. Szerencsém volt, találtam ilyen írást, mégpedig a városhoz több szálon kapcsolódó Lencz Géza neves újságíró-szerkesztő jóváltából.

Az időpont 1947, tehát 50 éve. Átalakulás, sok párt, koalíció stb. A megkérdezettek ugyan a nevüket is adták, ezúttal azonban név nélkül és rövidítve adjuk közre válaszaikat. Íme.

A járás és a község vezetői, valamennyien a szociáldemokrata párt tagjai: A csatornázás mellett a fejlődés követelményeként Cellt egyesíteni kell Alsósággal, ha ez nem sikerül, 600 holdas határkiegészítést kell elvégezni.

Fürdő nincs, a Cinca partján a bánya segítségével építik meg. Az állatvásárt a kórház mellől a malom környékére helyezik. Az eddigi vásártérteret parkosítják és orvosi lakásokat, egészségházat építenek. Új épülete lesz a gimnáziumnak. A háború végén kiégett községi házat modernre építik. A MÁVAUT-járat Celldömölk és Magyargencs között beindult,

bővítését tervezik. Az utcaneveket megváltoztatták. A község villamosítását rövidesen megvalósítják. A közellátás kifogásolható. A közegészségügy viszont kifogástalan. Tífusz ellen mindenkit beoltanak, aki kivonja magát, megbüntetik és mégis beoltják.

Rendőrkapitány – 8 parasztpárti: Beszámolni valója nem igen van. Legutóbb két tejdrazgítót büntettek meg 80-80 forintra.

Állomásfőnök: Rendbehozták a vágányokat a Marcal és Cinca hídjain. Rangra való tekintet nélkül a szeméttől megtisztították az állomás területét. Roncs kocsiokból szerelvényt hoztak össze, hogy a Pápára járó diákok utazása zavartalan legyen. A fűtőház békeli kapacitással működik.

A CVSE az I. osztályban szerepel, a kosárlabda-alsztaályt most szervezik.

A mozdonyvezető körben nagyszerű tekepályán mérkőznek, kitűnő sági és somlai borokat szolgálnak fel. A vasutasoknak értékes műkedvelő gárdája, saját zenekara van. Ők rázzák fel a többi egyesületet a télelszéből.

A vasutas szakszervezet nyolcholdas bologárkertészetet bérel a Cinca mellett. Szabad idejükben rendszeresen dolgoznak, bérüket természetben kapják, és jut a piacra is.

Egy nyugdíjas vasutas: A leredukált nyugdíjból bizony csak a legszerényebb körülmények között élünk.

Még aktív vasutas: Ebből a fizetésből lehetetlen a két fiamat taníttatni. Mindenki a reménységéből él Cellben.

Egy szabómester: Nagyon nehéz az iparos élete. A vasutasnak, tisztviselőnek kevés a pénze. Másrok belőlük élünk. Sok iparos mellékfoglalkozást űz, csak így élhet. Kegyszerkeskedést nyitott, búcsújárásakor elég szépen keres. Különben élhen halna a családjával együtt.

A cukrász: Semmi hiba nem volna, ha volna pénze az embereknek. Ami kevés forgalom van, azt nagyrészt az átutazók csinálják. Magasak az adók, OTI.

Egy hölgyfodrász: Ő nem panaszkodik, pedig 14 női fodrász van. 20 Ft a dauer, 3 Ft a berakás, 2 Ft a hajmosás, szépen megélt. Régen a celli vasutaslányok könnyen férjhez mentek. Igaz, a kalauz lánya már aranyznórosra vágyakozott. Most nem olyan nagyigénylék. Egy kalauz vagy mozdonyvezető kedvéért is dauerolttatnak.

Kereskedő: Ugyanaz a panasz, mint az iparosoknál. Kevés a pénz. A csütörtöki heti piac hoz egy kis forgalmat. Kifogásolják, hogy a konzum mindenkit kiszolgál.

Egy tisztviselő a bazaltbányából: A megértés a vezetés és a munkások között kifogástalan. A legkisebb heti kereset 70-80 Ft. A kőfaragó heti 180-200 Ft rendes időben. Az üzem élelemmel látja el a munkásait, a telepen 120 lakásban ingyen laknak a dolgozók.

Az egyházak és a pártok között béke van.

A katolikus egyház képviselője: Az elszegényedett egyház nehezen tudja renováltatni a templomot, mert csak a katolikus kör műkedvelőinek előadásából, adakozásból folyik be némi jövődelem. Az orgonát újjáépítették. A búcsújárás újból fellendült, ami Celldömölk gazdasági szempontjából öröndetes. Mi nem politizálunk – mondja, de a szociáldemokrata pártnapokon részt vesznek, plébánosuk a vitában többször felszóltat. Ő még azt is megteszi, hogy bálokon a köz javára maga tányéroz. Három pár cipőjéből két párat a szegényeknek adott.

Ilyen az élet, ismétli önmagát. Ma már azonban tudjuk, hogy az akarat, a szorgalom, a tehetség, a sok nehézség közepette értékeket teremtett, az egyszerű emberek ezt tudják. A politikusok meg csodálkoznak, ha beszédeikre legyintenek, a közömbösséget tapasztalják. Van egy értékvesztés, az újjal pedig nehezen birkózunk. Marad a reménység.

Káldos Gyula

3812

100 éve született Veres Péter

Aktív pályafutásom évtizedei alatt sok íróval, költővel és más neves személyiséggel sikerült kapcsolatot teremteni, olvasóink örömeire velük sok em-

lékezetes órát töltöttünk el. Akadt azonban olyan eset is, amikor a személyes találkozás a többszöri kezdeményezésre sem jött össze.

Igy voltunk Veres Péter kétszeres Kossuth-díjas íróval, aki – ellentétben másokkal – általában nyílt levelezőlapon indokolta, miért nem tud jönni. A könyvtár két ilyen levelét őrizi. Rá emlékezve adjuk közre az egyik írását.

Káldos Gyula

Hirdessen 1997-ben is az Új Kemenesaljában!

3813

Vártuk, megérkezett, elmúlt...

A celldömölki „Új Barát” alkoholelles klub és a város, városkörnyék mozgássérültjei számára készített, valamint a Kemenesaljai Művelődési Központ színháztermében Keresem karácsonyt címmel bemutatott – immár tavalyi – műsoros karácsonyváras egy-egy felemelő, emlékezetes pillanatát örökítette meg felvételein Vadady György.

Szélfújta porszemek, avagy a régiók

Szigorúan szubjektív jegyzet

Gyűjteményemben őrzök egy ereklyét, amelynek történelmi kicsengése van: a valamikori hazának minden megyéjéből rejtve van egy porszem a tablón lévő ércbullában, és minden megye címere méltó grafikákban ábrázolva, köztül VAS, azaz a miénk is. Tehát a szűkebb pátria, itt a nyugati végeken tudatunkban és valóságosan. Ez egy más történet, ami ehhez a kis íráshoz mégis adalék, vagy emlék, tragikum-jelkép vagy mélyszántás a történelem rétegeiben: az ércbullában rejtett porszemek. Legtöbbjét már rég elfújta a szél, leginkább a történelem viharai sodorták képzeltileg széjjel. Létezik azonban még bizonyos „aranyorszemkeverék”, miután maradtak még megyék. De ahogy hallatszik, ezek is kiveszésre ítéelve, újra szerveződik valami más, rendezést kíváltó igény. Készülnek a tőlünk független tanulmányok, állítólagos tudományos munkák, alakítják az új közigazgatási rendszert, a régiót – valószínűleg ez lesz a neve.

Kicsi ország úgy „nagyobbodhat”, hogy a századokon át bevált vármegye, majd megyerendszere változik, és ha már annyi minden elveszett, akkor minek a maradék? Az ereklye porszemai természetesen maradnak, és az érzés, érzelem, a kötődés mára valószínűleg nem kötőhabarcs, hanem amolyan málladék. A híres Róma tragikuma, tanulsága messze van, a büszke Karthago hatalma és Babylon – Berzsenyi idézésében –

leomlott. Nem úgy tehát a megye, nem volt az az ötvenes években sem, bár belebuktunk. Az érzelem pedig lennévelhető, az ország térképe nagyobb „szelleteket” igényel (?) – állítják, mondják, tervezik és valószínűleg megteszik. Így „lesz” bizonyára több pénz, nagyobb lélegzet a nekibuzduláshoz, valamire menni kell – mindez az indoklásokból.

A porszemeket tartalmazó ereklyét visszaakasztom a falra. Most kellene sorolni megélt történelmünk egyéb szerveződéseit. Megszűntek a járások, minek is – gondolták, hisz egy járásnyi idő, mondjuk lóháton egy terület napi bejárása lehetett, ez lett a járás. Ma már a technika gyors világában nem mérhető ilyesmi. De mindettől függetlenül egymásba ölelkeznek a tájak, külön karakterükkel, sajátos arculatukkal, lehetőségeikkel és hasonlóságaikkal. És létezett a tájszervező szerepük.

Nézem a nyugati országbeli életterületet és a jelzett vidékeket: ÓRSÉG, KÓSZEGHEGYALJA, RÁBAVIDÉK, HEGYHÁT, KEMENESALJA, távolabb GÖCSEJ, HETÉS s így tovább. Nem elválasztóak ezek a tájak behatárolt neveikkel, összefonódtak inkább életterületükkel. A költők által megénekeltek, természeti és az emberi szorgalom kincseivel megáldva. Ki gondolt így is a régiókra? A táj szervező ereje létezett, a folyók átszelték is őket, patakok, tavak,

dombhajlatok színesítették, létezett valóságos arcuk. A szeretett, meghitt tájakon megbújtak a falvak, köztük néhány nagyobb, majdan városi ranggal, központi szereppel. Volt idő, amikor kimondták, szívből soha el nem fogadott szerepkör nélküli faluk szégyenletes bélyegét is. De ez már más kérdés, nem e jegyzet tárgya.

A régióról sincs különösebb olvasatban átnyújtott adalék, így csupán az érzések szintjén rebeghetünk valamit, nem féltés vagy félelem nélkül – természetesen. Mert az érzés, érzelem is valami, lehet erre elsöprő, elmarasztaló választ adni, de a szűkebb pátriához való kötődés ettől megmarad, vagy felerősödik.

E kis írás az eddig részünkről nem ismert tervezetek margójára, amolyan széljegyzetként képzelhető, még lábjegyzetnek sem, ami már rangosabb lehetne, így maradunk a megérzés kifejezésénél. És végül, hogy mindez még puritánabb legyen, ha már elgondoltam, leírom. Egy-két magyar összehajol, jöllehet valamelyik táj borospincéjének szögletében és a „Bús magyarok imádkoznak...” hangulatában énekelni kezdik – bízom, hogy így sohasem. „Régiói gyerek vagyok, / A régióban születtem, / Kiskoromtól a nagykoromig, / benne felnevelődtem...” És így tovább a dacosabb szöveget folytatván már tudjuk. Azt is, hogy többről lévén szó, mint egy nóta és annak érzésvilága, ahogy énekelni szoktuk: „Vas megyei gyerek vagyok, / Vas megyében születtem, / Kiskoromtól a nagykoromig, / benne felnevelődtem...” Az eredeti változatban, visszavonhatatlanul. D.J.

Hol temették el Kresznerics Ferencet?

(Folytatás az 1. oldalról)

Saroltát ismerve semmi kétségem a leírt, a sírkövön talált, mára már lekopott írásjelek valóságának megfelelő közléséről, mégsem osztom a Szelestey László polgármester úr által kifejtett véleményyt. Miközben – és ez talán furcsának tűnhet – nem zárom ki: a síremlék készülhetett Kresznerics számára. Ez pedig úgy lehetséges, hogy Kresznerics még életében elkészítette azt. Ne gondoljunk valami ritka jelenségre. Példáért sem kell messzire menni. Nemesdömölkön 32 éven keresztül dolgozott Edvi Illés Pál, a másik tudós pap, akadémiai tag. Neki még adósa a város. Ő is úgy végrendekezett, hogy Nemesdömölkön temessék el. Egyszerű sírkövének feliratát maga készítette. Miután idős korára a látását elvesztette, a Pesten élő fia vette magához, halála után ott temették el. A második szálát érdekes tovább kutatni a sírkő tör-

ténete miatt. A beszélgetés során Huszár Sarolta és Szelestey László elmondta, a sírkőre a régészeti iránt érdeklődő Garam Zoltán bobai lelkész hívta fel a figyelmet.

Vizsgáljuk meg a harmadik megoldást ígérő szálát. A különböző feltételezésekre, miszerint Kresznerics télen halt meg, végrendeletét halála előtt 15 évvel írta stb., nem térek ki. Kellott lenni valami nyomós külső oknak, ami a ságiakat megakadályozta a végakarát teljesítésében, de eddig ezt senki sem vizsgálta.

A kor történetét kutatva jutottam el az 1831–32-es nagy kole-rajárványhoz, ami több mint negyedmillió ember halálát okozta. Ez a rettegett veszedelem keletről terjedt nyugat felé, Kemenesalján is sok áldozatot követelt. A törvényhatóságok igyekeztek elejét venni a járvány terjedésének. Vas megye a szomszédos megyékben tapasztalt első megbetegedések hírére lezárta a hatá-

rait. Vidékiünkön a Marcalon akkor csak Mersénél és Karakónál lehetett átkelni, aki másutt próbálkozott, az odaveszett. Vegyük néhány példát a zárlatra. Edvi Illés Pál 1831 őszén érkezett Nemesdömölkre. Vanyoláról jövet Mersénél nem engedték be a megyébe, hiába mutatta, hogy csak a szomszéd faluba igyekeznek. Karakónak vette útját, ott valamilyen körülmények között átjött, de a közbeeső falvakon már nem jöhetett keresztül, azokat elkerülve, a kertek alatti mezőkön, igen kalandos úton érkezett meg. Későbbi keltezésű Deák Ferenc egy levele, ebben panaszkodik, hogy a Vas megyei alispán uasítására a közlekedést teljesen megbénítják, ezzel óriási gazdasági károkat okoznak, pedig a kolera noha utolsónak már őket is meglepte, bár ezt titkolják.

A szigor oka nemcsak a betegségtől való félelem, hanem azt egy szomorú tapasztalat is indo-

kolta. Az északkeleti megyékben jelentkező járvány a következő év tavaszán lanygulást mutatott, ezért a zárlatot feloldották. A járvány ezután robbanásszerűen terjedt tovább.

Egy egész országot, sőt országokat érintő járványnál meghatározták a különböző feladatokat, és hogy minden a szükséges helyen ott legyen, az nyomtatásban is megjelent. Részletesen kitér a csoportos gyülekezések megtiltására, az élelemszerzés lehetőségére, fertőtlenítésre stb., és kitér a temetkezésre is. Az utasítás általános, mindenki számára kötelező jellegű volt, kivételt abban ne keressünk.

Bennünket ezúttal a temetés érdekel. Az utasítás kimondja: a járványban meghalt beteg testét, mihelyt a holttestvizsgáló azt megnézi, ruhátlanul, messzről leöntve azonnal el kell temetni, ruháit pedig el kell égetni. Tudjuk, Kresznerics nem kolerában halt meg, de a további spekulációt kizárja az utasítás, amikor azt mondja: azok is, akik más betegségben haltak meg, a már említett módon menjen végbe a temetésük, az emberek minden veszedelmes összejövelele megakadályoztassék, csendességben és legkisebb kísérés nélkül. Tiltatik ilyenkor a harangzó is, mely úgyis csak rémülést okoz a lakosság között. A szigorú intézkedések csupán késleltetni, de megakadályozni nem tudták a járvány terjedését. Először 1832 szeptember végén írja az északi kerület szolgabírája: járványban halálozást nem történt, addig azonban sokan haltak meg.

Kresznerics Ferenc temetési körülményeire utaló konkrét dokumentumot nem találtam. A fentiek alapján azonban azt mondhatjuk, a végrendelet megváltoztatásának okát a járványban kell keresni. Kresznerics Ferenc Ságon nyugszik, hagyjuk békében.

Ezzel a rendhagyó, de kultúr-történeti szempontból talán nem elhanyagolható írással emléke-zünk a január 18-án 165 éve elhunyt neves nyelvtudósra.

Káldos Gyula

A középkori eredetű Vadas-Üllés templomának romjai

3815

Anyakönyvi hírek

CELLDÖMÖLK

Házasság: Nagy István és Páli Tünde, Bakonyi Tibor és Kaiger Tímea, Tóth Csaba Zsolt és Németh Renáta Teréz.

Születés: Iván István és Hilbert Andrea leánya: Bernadett, Nagy Attila és Nagy Judit fia: Marcell, Fábrián Ferenc és Elek Márta Mária leánya: Krisztina, Németh Zsolt és Bakodi Gabriella leánya: Réka.

Halálozás: Iván József, Kiss Gyula, Kozák László Józsefné sz. Otolics Magdolna Gabriella, Mészáros Sándorné sz. Csiszár Vilma, Skriba Kálmán.

BOBA

Születés: Gombási András és Lukács Mónika fia: Bálint.

KEMENESPÁLFA

Születés: Horváth Pál és Fonyó Ildikó fia: Richárd, Pap János és Tóth Zsuzsanna fia: Kristóf.

Halálozás: Rosta Máttyás Károlyné sz. Rosta Jolán.

TOKORCS

Halálozás: Kovács Józsefné sz. Patyi Irma.

NAGYSIMONYI

Halálozás: Király Jolán.

JÁNOSHÁZA

Halálozás: Szabó Ferencné sz. Takács Erzsébet.

EGYHÁZASHETYE

Születés: Talabér Károly és Görög Julianna leánya: Mária.

5816

Celldömölk évszázadai

12. A kézműipar kialakulása

A millicentenárium sokrétű rendezvényeihez kapcsolódóan, szeretnénk áttekintést adni olvasóink számára városunk történetéről, múltjáról, fejlődéséről azért, hogy jobban otthon érezzék magukat benne, egészen magukénak érezzék, és az érte való felelősségtudatuk egyre jobban szívükbe gyökerezzen. Ha olvassák és kérdéseik merülnek föl, s azokat megírják: hiteles feleletet is kapnak.

Kemenesalja aprófalvas település. Az volt századokkal ezelőtt s lényegében ma is az. A 16. században élte át történelmének legsúlyosabb korszakát. Ekkor az egész tájegység pusztul emberanyagban és anyagi javakban egyaránt. Nincs pezsgő élet, a lakosság csak vegetál a meg-megújuló török portyák beütései miatt. A vele határos devecseri járás már végvidék. A szomszéd vármegyék, Veszprém és Zala vég-házai: Devecser, Lövdöl (Városlód), Nagyjenő (= Tüskevár), Apáca-Vásárhely (= Somlóvá-sárhely), Túrje és Szegvár (= Zalaszegvár) éppen nem tudták megakadályozni a török portyák pusztításait.

A felperzselt falvak, a megimélt rablások és fosztogatások semmiképpen nem kedveztek bármiféle kézműipar kialakulásának, illetve az iparűzésnek. A Marcal mocsaraiban, nádasaiban, szigeteken és mocsári erdeiben menedéket talált lakosok, ha visszatérhettek lakóhelyeikre, hogy felépítsék azt, vagy máshova, éppen maradt falvakba költöztek be, csakis olyan „iparikket” használtak, amelyet maguk

állítottak elő. A szakszerű kézműipart pótló háziipart nem lehetett kiirtani, mert a falvak népe a maga ruházatát, a maga hagyományos ősi formájában és egyszerűségében, sőt olcsóságában maga is elő tudta állítani. Fényűzési cikkek előállítására, készítésére ilyen körülmények között nem is akadt iparos, de a sanyargatott népek pénze sem volt arra, hogy azokat megvásárolja. És a háziiparban elsősorban nem a fényűzési, hanem a hasznossági célok jutottak mindenkor kifejezésre: az anyagok jó minősége, tartóssága, s gazdaságossága.

A háziipar, a faluipar, ha úgy tetszik népipar évszázadok alatt folyamatosan újult, gyakorlatban kimódolt formája volt a nem hivatásos kézműiparnak. Gyakorlat útján a szülői háznál, vagy az értőbb szomszédasszonynál, férfiembernél megszerzett „szakmai” tudás értékesítése, a falusi környezetben előállítható és ott megtalálható kezdetleges eszközökkel, kéznél lévő, ott helyben megtermelhető, előállítható anyagokból megtermelve. Abban a korban, de még századokkal később is nem azért tanult szóni-

fonni az asszony nép, hogy vásári árut készítsen. Megtanulta a szövést, a fonást, mert fehérműjét, férjéét, sőt az egész családjáét, esetenként a felső ruházatát is maga állította elő. Téli munkaidejéből futotta erre, okosabban nem is élhetett s használhatta föl a téli időszakot. Az alapanyagot: kendert, lent megtermelte egy nadrágszövőkéony, jól előkészített talajú kis földdarab (minden faluban voltak még századunkban is a faluszéle alatt kenderföldek!), a gyapjút esetleg saját bir-kájáról nyírta.

A serdülő leányka téli esteken, pislogó olajméc s világánál odatelepedett édesanyja szövőszéke, vagy rokkája mellé és már pendelyes korában megtanulta a szükséges munkamódszereket. A fiúgyerek az apjától tanulta el az egyszerű munka-fogásokat, melyekkel az egyszerűbb gazdasági eszközöket el tudta készíteni.

Minden faluban megvoltak az ipari tevékenység iránt fogékony emberek, mondjuk így: *ezermesterek*, akik a több szakszerűséget kívánó munkákat is el tudták végezni. Jó gyakorlati érzékkel, eltanult fogásokkal, minden mester nélkül fel tudták építeni a paticsfalú, nádfődeles házakat, melyhez bőven adott anyagot az egész Kemenesalján végighúzódo Marcal-tó nádrengetege, mocsári erdő fája.

Az ipar némi halvány nyomaival Pápc és Simonyi mezővárosokban, Nemesdömölkön és Jánosházán találkozunk. Megbízható, hiteles, okmányyszerű

adat az, hogy Jánosházán 1579. évtől létezett egy *takács céh*. Adatunk ennek alapján még akkor is helytálló, ha tudjuk, hogy Jánosháza is súlyos károkat szenvedett, és a környéken Kismező, Varsány, Imosdháza, Szentpéter teljesen elpusztult.

Mégis, a településhálózat ezen a területen a 17. században megállapodott. A társadalmi és gazdasági élet lényegében ugyanúgy folyik, mint korábban. Az *iparosodás azonban határozott fejlődést mutat!* Erre utalnak a céhalapításra irányuló eredményes törekvések is. Ez adatokból következtetni lehet a kézműipar fejlettségi fokára és elterjedtségére. A kereskedelem vonalán hasonló a helyzet. A „Kemenyes Allyai” kovácsok összesen tizenegy faluból Simonyi központtal kérnek és kapnak céhprivilegiumot 1677. „Eszendőben, Pünköszt havának 17. napján.” Simonyi a központ, mert itt volt a legtöbb (4) kovács.

Városunk történetét illető legelső céhprivilegiumot a „Nemes Dömölki céhez tartozandó csizmazia mestereknek ... Krisztus Urunk születése után Ezer Hét-száz Hatvan Egyedik (1761) Esz-tendőben, Böjt elő Havának tizenötödik napján” adták ki!

Egy másik kiváltságlevél: „A Kemenesally *Szabó Céh*nek Articulusai Nemes Dömölki Céh-béli.” Ez a céhprivilegium teljes szövegében és egy betoldással dátum nélküli irat.

A szöveget elemezve és meg-gondolva azt, hogy honnan kapták azt az itteni és környékbeli falvakban lévő szabók, azt valószínűsíti, hogy az 1510-ben keletkezett pápai szabó céhtől kérték és kapták. Feltűnő és különösen figyelemreméltó, hogy ezek a nemesdömölkiek nem az uralkodótól kérték és kaptak privilegiumot, hanem – élve a törvényadta lehetőséggel – más, hasonló korábbi céhektől vették azt át. Ugyanis az uralkodó által kiadott kiváltságlevelekben ekkor már benne van az ellenreformáció, a protestánsokat kizáró vagy büntető articulus, amennyiben nem vesznek részt a katolikus egyházi körmenetekben és miséken, katolikus ünnepeken tartott processiókon, amelyeken a céhtagoknak kötelező zászlók alatt megjeleníteni. Ezek a dömölkiek evangélikusok, és ráadásul Nemesdömölk articuláris kultuszhely.

Egyetlen iparüzem az apátsági tégláégető (képünkön)!

Nádasdy Lajos

3817

Pedagógiai írások – celli vonatkozások

A Vas Megyei Pedagógiai Intézet minden évben kiadja a Pedagógiai írások című évkönyvét. A kiadványt módszertani folyóiratnak tekinthetjük, különböző oktatási-nevelési területeket feldolgozva segítséget nyújt a gyakorló pedagógusok számára.

Az 1996. évi terjedelmes, igen tartalmas kötet összeállítói a honfoglalás 1100, és az első magyar iskola létesítésének 1000 éves történetére való emlékezés motiválta. Egy óvoda, tíz általános, öt középiskola történeti dolgozata és a már megjelent iskolatörténeti kötetek méltatása között a legnagyobb terjedelmet dr. Oszkó Zoltán: A celldömölki Eötvös Loránd Általános Iskola története című tanulmánya kapta, amely az iskola 100 éves jubileumára készült tanulmány átdolgozott és bővített változata.

Az írás tisztelgés e nagymúltú intézmény alapítói, nevelői, tanulói és mindazok előtt, akik öregbítették az intézmény hírnevét, és a névadó szellemében értékeket teremtettek. Előbb az Isteni szeretet leányai női szerzetesrend pedagógusai, majd a katolikus Polgári Leányiskola háromévtizedes működése nemesítette a lelkeket. Jött az államosítás, az oktatás szerkezeti és tartalmi változásaival, és adott sokszor megoldhatatlannak tűnő fel-

adatokat irányító és gyakorló pedagógusoknak egyaránt. Ezekről a gondokról, eredményekben gazdag évekről szól a tanulmány, amely levéltári kutatásokra támaszkodik, és felhasználja a ma élő egykori diákok, nevelők visszaemlékezéseit. Közben arról se feledkezzünk meg, hogy Oszkó Zoltán 25 éven keresztül maga is formálójává volt az intézményben folyó életnek.

A sok adatot felvonultató tanulmány élvezetes olvasmány mindenki számára, de különösen azoknak, akik valamilyen formában maguk is „részesei” voltak az iskolának. A tanulmány adatgazdagsága mellett fő erénye az emberközpontúság.

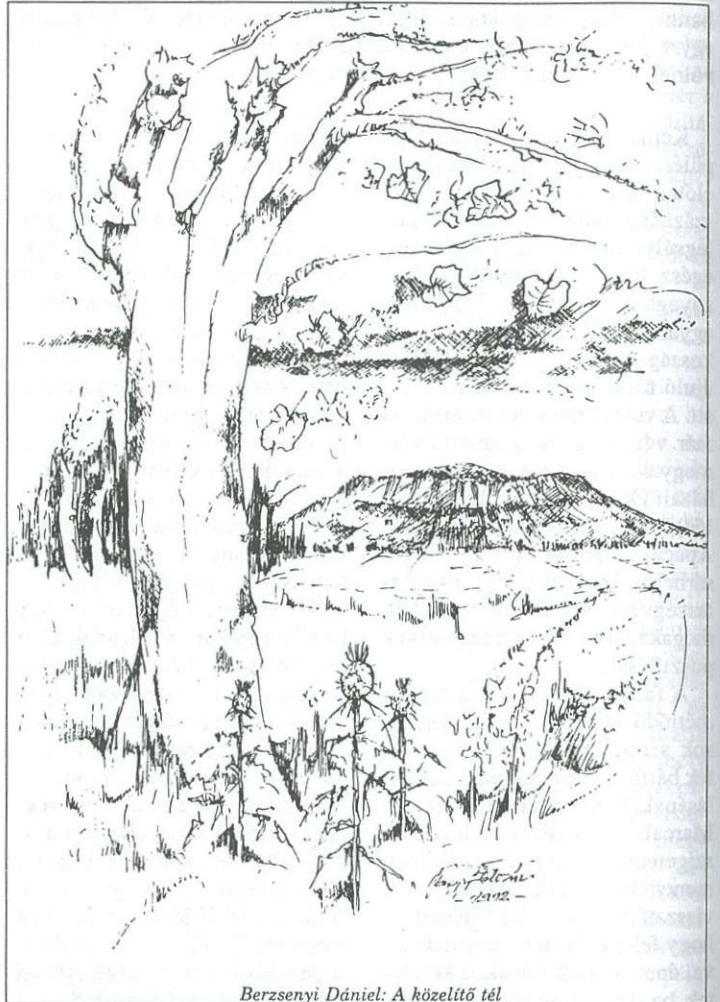
A részletezésre nem vállalkozhattam, feladatomból ezúttal a figyelemfelkeltés volt, de egyben öröm is – mint helytörténettel foglalkozónak –, hogy a sok kutatással, fáradsággal készült munkák közül néha-néha egy-egy nyomtatásban is megjelenhet.

Az évkönyvet lapozgatva örömmel fedeztem fel Nagy István művész-tanárnok kötetét díszítő Berzsenyi-versillusztrációit. A képek egy biztos kezű grafikus Berzsenyivel kapcsolatos gondolatvilágát tárják elénk.

A portré rovatban olvashatjuk az embert és tájat hitelesen ábrázoló realista festő önvallomását életének, művészetének külön-

böző szakaszaiból. Az ismertetett tájakban, az iskolákban hozzá-
évkönyv könyvtári forgalomba férhető.
nem került, azonban a könyv-

Káldos Gyula

Berzsenyi Dániel: A közelítő tél

Rendelje meg a lakására az Új Kemenesalját 1997-ben is!

Tisztelt Olvasóink!

A lapáremelést – sajnos – 1997-ben sem kerülhettük el. Az Új Kemenesalja tulajdonosa és kiadója, a Celledömölki Polgármesteri Hivatal jelentős mértékben részt vállal a lap előállításának tetemes költségeiből, ennek ellenére kénytelenek voltunk lapszámonként 2 forinttal emelni az árat. Az előfizetők a januártól esedékes 27,50 helyett lapszámonként csak 26 forintot fizetnek, így éves szinten – 24 megjelenéssel számolva – 36 forintot megtakarítanak. Ráadásul nem kell fáradniuk. Ha előfizetnek, a postaldájukban találják a lapot. Az áremelés ellenére bízunk abban, hogy Önt továbbra is az Új Kemenesalja olvasóinak széles táborában tisztelhetjük 1997-ben.
A Szerk.

ELŐFIZETŐI MEGRENDELŐLAP

Ezennel megrendelem az Új Kemenesalja című lapot, amelynek előfizetési díja 1997-ben

☐ egész évre	624 forint,
☐ fél évre	312 forint,
☐ negyedévre	156 forint.

Kérjük, az előfizetés időtartamát jelölje X-szel!

Név: .....

Cím: .....

Dátum: ..... Aláírás: .....

A megrendelőlapot a celledömölki postahivatalba kérjük eljuttatni. Az előfizetésről ott adnak további tájékoztatást.

3818

Útravaló

Munkám során sokféle emberrel találkozom. Szomorúan tapasztalom embertársaim arcán a közömbösséget, a csalódást.

Örkény egyperces novellája jut eszembe: az angolosan udvarias kérdésre – hogy vagy? – kissé szabálytalanul válaszolnak:

– Köszönöm, jól.

– Te, és mondd, milyen kötelet húzol magad után?

– Ezek nem kötelek, ezek a beileim!

Egyik oldalról a „fogyassz minél többet” felhívást közvetítik számunkra, másfelől viszont az „üres kalapból nem adhatunk többet” gyakorlatába ütközünk. Részben érthető, hogy el vagyunk keseredve.

Az új évvel együtt azonban ajánlom, próbáljunk mi is valami újat.

Vegyük sorra, mire vágytunk egy évvel ezelőtt, milyen lehetőségeink nyíltak, s ezekkel hogyan éltünk. Milyen célokot sikerült elérni egyedül vagy segítséggel?

Most gondoljuk végig az egész programot. Vegyük sorra életünk különböző terepeit: munkahely, család, kapcsolatok, közösségek, szabadidő stb. A 12 hónapra tervezett célokot osszuk fel. Mérlegetlünk, reálisan ütemeztünk-e? Nem becsültük-e túl teljesítőképességünket? Ha igen, jellemző ránk, hogy elégedetlenség-érzéstől mardosva időzavarban szenvedünk. Ha így van, tervezzünk inkább kevesebbet.

Alakítsunk ki egy új szokást: este, lefekvéskor öt percben gondoljuk át az egész

napot. Vegyük számba, mi sikerült, mi nem. Érdemes feljegyzést is készíteni, amiből egy idő után kiderül, mi az, ami számunkra a legjobban megterhelő, miben mozgunk otthonosan, talpraesetten. Pontosan érzékeljük majd testi-lelki igényeinket.

Figyeljük meg, hányszor csavarog el fantáziánk, hányszor érezzük úgy, hogy ez az egész nem vezet sehova... Ha ingerültté válunk, az biztos jele annak, hogy válaszaink némelyike nem kedvező ránk nézve. Ha őszinték vagyunk önmagunkhoz, kiderül, mit és hol mulasztottunk, miért csak ennyire voltunk képesek.

Ezt az utat persze nehézségek szegélyezik. Ha belátjuk, hogy ezek „edzőpartnereink”, „fenéköveink”, segítők lesznek az építkezésben. Persze az építkezés olykor lassú, fáradságos, türelmet igénylő munka.

Segítőtársaink nem végzik el helyettünk a dolgunkat, de győzelmeink katalizátorai lehetnek.

Testi és lelki védelmet csak a rendteremtés, a harmóniára törekvés, az egymásra figyelés és a külvilág felé irányuló nyitottság nyújthat!

*„Az ég alatt minden a létből fakad
s a lét a szemléletből fakad”*

(Laoce: Út és Erény)

Tompa Kálmánné
életmód-tanácsadó

3819

Ügyfélfogadás

Cellödömlök Város Önkormányzata Polgármesteri Hivatala ügyfélfogadási rendje: – hétfő: 9 órától 11 óráig, kedd: ügyfélfogadás nincs, szerda: 13 órától 16 óráig, csütörtök: 8 órától 11.30 óráig és 13 órától 16 óráig, péntek: 9 órától 11 óráig.

Minden hónap első csütörtökén 9 és 11 óra között Makkos István polgármester, minden hónap második csütörtökén 9 és 11 óra között Tima László alpolgármester, minden hónap harmadik csütörtökén 9 és 11 óra között Baranyai Attiláné dr. jegyző, minden hónap negyedik csütörtökén 9 és 11 óra között Enyinginé dr. Batári Borbála aljegyző tart fogadóórát a hivatalban. Kihelyezett ügyfélfogadás Izsákfán: minden héten szerdán 9.00–11.00 óráig a Faluház önkormányzati irodahelyiségében.

A cigány kisebbségi önkormányzat elnökének és elnökhelyettesének fogadóórája: kéthetenként szerdán délután 13 órától 15 óráig a Hollósy tér 1. szám alatti hivatali helyiségben.

A Cellödömlői Rendőrkapitányság Igazgatásrendészeti Osztályának ügyfélfogadási rendje – hétfő: 08.00–16.00 óra között folyamatosan; kedd: 08.00–12.00 óra között; szerda: 13.00–17.00 óra között; csütörtök: 08.00–13.00 óra között; péntek: 08.00–12.00 óra között.

A Vas Megyei Munkaügyi Központ cellödömlői kirendeltségének ügyfélfogadási rendje: – hétfő, kedd és csütörtök: 8–15.30, péntek: 8–12.15 óra között.

3820

Kik írtak a legszebben Kemenesaljáról?

A szűkebb pátriáról a legegyszerűbb módzatokban – levelezésekben, rigmusokban, az emlékkönyvek divatja idején annak stílusában – írásra vállalkozók cikkeiben fellelhetők a szülőföldi tájról írott vallomások. Tehát mindenkiben fakadtak olyan érzemények, amelyek a szeretet áradásáról tanúskodnak, gazdagítva a mindenkor nemzedékek érzelvilágát, rálátását erre a gyönyörű vidékre. Az írástudók fogalmazásában olyan kincsekre bukkanunk, amelyek sokunk érzését poétai, szépírói szinten fejezik ki és válnak közkinccsé hosszú távon, akár századokon át.

Ebben az évben szeretnénk ezekből egy színes „csokrot” kötni az Új Kemenesalja hasábjain, ezzel is erősítve kötődésünket ahhoz a vidékhez, ahol születünk, élünk, felnevelődünk, és bárhova sodort is el sokukat a világ folyása, Kemenesaljára mindig szeretettel gondolnak és visszavágnak.

A válogatás lehetősége nagyon nagy, felelősséget is támaszt, már az is közbeszól, hogy kikkel kezdjük, ezért a sorrendiségtől eltekintünk. Amikor a csokor – ha véglegesen nem is – elkészül, akkor egy rangosabb szerkesztésre külön is vállalkozhatunk. Szívesen fogadjunk el tanácsokat, figyelmünk ráirányítását érdemes írásokra, alkotásokra, azon személyekre, akiknek helyük van ebben a vállalkozásban. Fogadják szeretettel és megértéssel az elsőként bemutatott, felidézett személyt. Egy látogatás során, a táj magasabb pontjáról letekintvén a következőket vetette papírra:

„Nézz meg – mondá ő (a vendéglátója – A Szerk.) – én csodálatosabb szépséget még sohasem láttam. Legkevesebb kétszáz öles magaslaton álltam, alattam elláthatatlan síkföld, melyen negyven falut lehet egyszerre meglátni szabad szemmel... A gyönyörű zöld

rónán a Rába folyamnak regényes kanyargásai a számtalan liget mellett oly bódító látvány, hogy az én papom e gyönyörű képhez szükségtelennek tartá egyebet mondani mint: ez a Kemenesalja. Egy roppant angolkert ez, melyben az a legszebb, hogy a sok falut, erdőcskét, ligetet, kisebb-nagyobb folyót a véletlen oly kedves rendetlenségben zavarta össze, hogy a szem az élvben megpihenni nem bír. Az ember önkéntelenül kiterjeszti karjait, keblébe szívja az alkonynak friss szelőlőt és röpülni vágyik e paradicsom fölött. A roppant magaslatról egy bővílet csalja le a nézőt az alatta kiterjedő rónára, a búcsúzó nap egy lámpa, melyet láthatatlan kéz tart e látvány fölél, s az ember egy pillanatban észreveszi, hogy csak férgé e földnek, melynek szépsége még az emberi tehetetlenségnek is sok. És hogy kifogjon az alkotó, a gyakorló

embernek gyöngeségén, mely végre is e sokat el nem bírja, elláthatatlanból odavet neki egy részt, s mintha velem állna szóba, szinte halom, midőn mondja: no ne, neked is egy darab, ez a szép darab itt Magyarország, te csak ezt szeresd, ez legyen a tied! Némán álltam e leírhatatlan szépség csudálatára, s mikor a nap lement, még csak akkor kérdeztem egyes helyek nevei után a szép Kemenesalján, s az egyik falu nevével megálltam. Sömjén! – mondám ismételve a szót, mintha valamiről emlékezetes lenne, mit észrevehén pap barátom, jelentékenyen mondja: – Ott lakott egykor Berzsenyi Dániel. Utóbb azt is hozzátette: Az öregek azt mondják, akkor volt ám még csak kedves élet a Kemenesalján.”

Írta: Vas Gereben, eredeti nevén Radákovics József (1823–1868) író. 1848-ban együtt dolgozott Arany Jánossal, szerkesztették a Nép barátja című lapot. Világos után bujdosott, fogságba vetették. Korának népszerű írója, anekdotázó elbeszélő, főbb regényei: A nemzet napszámói, A pörös atyafiak, Tekintetes urak, Garasos arisztokrácia. Az írásunkban közölt részlet a Pörös atyafiak címűből való, az 1898-ban megjelent kötetből.

(Ezúton köszönöm meg dr. Baán Zoltánnak, aki minderre felhívta a figyelmünket.)

Dala József

1947. január 29-e

3821

Emlékezés a celldömölki gimnázium első tanítási napjára

Ötven esztendő egy gimnázium életében nem nagy idő, pláne ha a nagy történelmi múltú iskolákkal (Pápa, Győr, Sopron) hasonlítjuk össze. Azok közel 500 évesek, a miénk ennek eddig csak a tized részét élte meg.

Egy jeles iskolatörténészünk, **Mészáros István** egyetemi tanár a Középszintű iskoláink kronológiája és topográfiája 996–1948 című monográfiájában (Bp. 1988, Akadémiai Kiadó) a celldömölki gimnáziumról könyvének 175. oldalán ezt írta: „1946-ban nyílt meg az állami gimnázium V. (vagyis az új gimnázium I. osztálya). Az 1959–60-as tanév végén tartották az első érettségit. Az iskolát 1950-ben Gábor Áronról, 1958-ban Berzsenyi Dánielről nevezték el”.

Mivel e sorok írója is a gimnázium első évfolyamának diákja volt, így az indulásról, az „intézet hőskoráról” hitelesen tud szólni.

Az iskola létrehozásában vitathatatlan érdemei voltak a nagyközség és a járás akkori vezetőinek, így – többek között – **dr. Buday Ferenc** járásbírónak, a Nemzeti Bizottság elnökének, **dr. Olajos** főszolgabírónak, **Borbély Kálmán** jegyzőnek és **Nádasdy Lajos** ref. lelképásztornak, a Nemzeti Parasztpárt helyi vezetőjének, aki az állami gimnázium megalapításának „spiritus rectora” volt. A fentieket természetesen kiegészítették a demokratikus pártok képviselői.

A gimnáziumot 1946-ban Celldömölkön a társadalmi szükséglet hozta létre. Miután 1945-ben megszűntek a polgári iskolák, országszerte beolvadtak az általános iskolákba – így Celldömölkön és Jánosházán is. Kemenesalján nem volt magasabb szintű iskola, ahol a tehetséges fiatalok tovább tanulhattak volna.

Ezért arra kérték 1946 őszén a Pápára, majd Celldömölkre látogató kultuszminisztert, Keresztury Dezsőt a nagyközség vezetői, hogy létesítsen Celldömölkön gimnáziumot. A miniszter a kérésnek eleget tett, s 1946.

november 26-án megalapította a Celldömölki Állami Gimnáziumot. Még ebben az évben megbízta **Vas Károlyt**, a győri Révai Miklós Gimnázium tanárát az igazgatói teendőket ellátásával.

A gimnázium indításának azonban a fiatalok zöménél képzésbeli akadályja volt. Felvételi vizsgát kellett tenni mindazoknak, akik polgári iskolát végeztek. Mi ezt különbozetti vizsgának mondtuk. A különbozetti vizsgára való felkészülés 2 hónapig tartott (december-január). Helye: a Mezőgazdasági Szakiskola tanterme. A tanítás időpontja: a délutáni és a koraesti órák. Felkészítő tanárok voltak: **Reicher István** ny. polgári iskolai igazgató (mennyeségtan), **Szomor Felicián** bencés szerzetes, középiskolai tanár (történelem) és **Dinkreve Nándor** katonai középiskolai tanár (művészettörténet). Hogy hányan voltunk összesen, azt a rendelkezésemre álló adatokból pontosan nem tudom megállapítani, de annyi bizonyos, hogy én voltam a 20. a névsorban, aki sikeres felvételi vizsgát tett 1947. január 28-án. Másnapi dátummal a gimnázium megbízott igazgatója felvett mindnyájunkat az **ötödik** osztályba. A tanítás tehát január 29-én indult. A félév nyújtott volt, hiszen az egész évi anyagot el kellett végezni. Bizonyítványt június 29-én kaptunk.

Az induló gimnáziumnak még két fontos kellékéről kell szólnom: a tantestületről és a tanteremről. A tantestület kezdetben idehelyezett 2 főből, **igazgató** és **Zöldág Imre** középiskolai történelem–földrajz szakos középiskolai, továbbá 3 óraadó tanárból állt: **Reicher István** (mennyeségtan), **Poroszlai Valérián** bencés szerzetes, okleveles természetrajz–vegytan szakos középiskolai tanár, valamint **Károlyi Erzsébet** vasúti tisztviselő. (Éneket tanított.)

A nagyközség előljárósága a sportpálya edzőtermét, valamint 2 x 2 méteres öltözőjét bocsátotta rendelkezésünkre, s ott kezdtük el a tanévet.

Az első értékelést munkánkról – s egyben az iskoláról is – **dr. Bariska Mihály** gimnáziumi igazgató, tankerületi főigazgató-helyettes adta, aki 3 hónap eltelte után meglátogatta intézetünket. Idézem a jegyzőkönyvet: „Ebben a kezdő iskolában az eredményes munkának ugyan semmi tárgyi és egészen minimális személyi feltételei adtak csak, a munka mégis komoly és eredményes. Tanárok és diákok szemmel látható akarattal mindent elkövetnek a nehézségek leküzdésére.”

Az iskola első évkönyve (szerkesztette **Vas Károly** mb. igazgató, történelem–latin szakos tanár) szerint tanév végén osztályzatot kapott 39 tanuló. (Köztük 7 volt olyan, aki előzőleg Pápán vagy Szombathelyen már gimnáziumba járt). Fontosnak tartom, hogy megemlítsen: **Kósa András** és **Janács Veliky Erzsébet** év végén magánvizsgát tett a gimnázium V. osztályából.

Azóta 50 év telt el. Megtizedelt bennünket a halál. Tanárainkat, minket is. Akik élünk, örülünk egymás látásának, büszkék vagyunk arra, hogy mi voltunk a celldömölki gimnázium első diákjai. Az 5 évenkénti érettségi találkozókat eddig rendre megtartottuk.

Ezen a napon szeretettel emlékezünk egykori iskolánkra, egykori tanárainkra, s szeretettel emlékezünk Celldömölkre, ahonnet elindultunk olyan útravalóval, mely lehetővé tette, hogy helyt tudjunk állni mindig és mindenkor, „Isten és ember előtt”.

Tungli Gyula

1997-ben is
Új Kemenesalja
kéthetente!

Az Új Kemenesalja hirdetési tarifái:

– egész oldal	16 000 forint
– fél oldal	8 800 forint
– negyed oldal	5 600 forint
– nyolcad oldal	3 900 forint
– tízenkettő oldal	2 100 forint
– apróhirdetés	600 forint

A hirdetési díjakat 25 százalék áfa terheli.

A többször, azonos szöveggel hirdetők megjelenésenként

5 százalék kedvezményt kapnak.

Lapunk megbízott, hivatalos hirdetésszervezője **Nagy Antal** Celldömölk, Mikes Kelemen utca 31. szám alatti lakos, a polgármesteri hivatal műszaki osztályának ügyintézője.

A Partí Kft.

a Celldömölk, Szentháromság tér 6. sz. alatti Partí üzletházban (volt Kemenesalja Áruház) – az előzetes m²-igények figyelembevételével –

az emeleti részen is kedvező áron bérelhető üzlet- és irodahelyiségeket alakít ki 1997 tavaszán.

Az áruház több funkcióra kialakítható (500 m²), PADLÁSTERE UGYANCSAK KEDVEZŐ ÁRON BÉRELHETŐ.

Információ és jelentkezés: a helyszínen az ékszerboltban, vagy telefonon a 95/420-076, 95/320-214-es számokon.

3822

Eltemették Asbóth Istvánt

Csoma János halála után alig néhány hónappal, január 9-én ismét papot temettünk Celldömölkön.

Asbóth István bázakerettyei plébános 69 éves korában fejezte be földi pályáját. 1928-ban városunkban született. Gyermekéveit itt töltötte, a celldömölki Római Katolikus Fiúiskola növendéke volt. Itt mondta első szentmiséjét 1952-ben, és ezüstmiséjét 1977-ben. Öt évig Körmenden szolgált, majd Zalába, Bázakerettyére került, ahol 26 évig volt híveinek lelkipásztora.

Brenner József püspöki helynök és több mint 30 paptársa mellett zalai és celldömölki rokonok, hívek, ismerősök és barátok kísérték utolsó útjára. Koporsóját elborították a szeretet virágai.

Nyugodjék békében! V.L.

3823

Emlékezés Zsámboki Pálra

A nyugdíjas évekre váró sóhajok idején kedves barátunk, Zsámboki Pál szőlőtelke kis bódéja előtt porba rajzolta álmát, a varázslatos pincét, amelynek a felépítésére vágyakozott. – A hegyet is összeraknám, begyógyítva nagy sebeit – mondta. – A pincémet egyedül is felépítem, ez lesz az éltető tanyám.

Az álomból valóság lett, az építkezés minden fázisa győzelmi dalt varázslat kedvenc hangszerére, a szájharmonikára. Saját teendő mellett jutott ideje mások segítésére is. Bámulatos szorgalma, akaratereje, segítőkészsége, rendszeretete alig volt követhető. – Apám, ha meglátja, mire vittem... – mondogatta, s csak ilyenkor érzékenyült el. A borívásban mértéket tartott, nem fukarkodott a szemrehányásban, ha észlelte alkalmankénti zanótosságainkat. A rend és a józanság embere volt. Ezért is döbbenetként hatott ráánk, hogy

az erős, mértéktartó embert gyógyíthatatlan betegség támadta meg. És midőn már „szegény Pali bácsiról” beszéltek a hegyi emberek, akkor más volt a hangulat varázslatos pincéje tájékán. Még súlyos betegen is szorgalmaskodott, de amikor már nem kíváncsított ki a megálmódott szépségű tanyára, tudtuk, hogy nagy a baj. Rövid időt engedett részére a nyugdíjas, szabad élet, és ha valami igazán fájó mindazoknak, akik közeliek voltak hozzá, akkor ez az, ami már megváltoztathatlan.

Elsőként leállt a szélkerék, általa nem nyílt már a pincéje ajtaja, elnémult a szájharmonika és jött a szomorú hír, megállt a szív lüktetése is. Elment egy újabb hegyi ember, kondulhat érte a hegyi kisharang. Zsámboki Pál már csak örök álmában teremti újjá a megcsontkított Sághegyet. Tél van, fázik a vidék. D.J.

3824

Bertha Bulcsutól elköszönnek kemenesi barátai

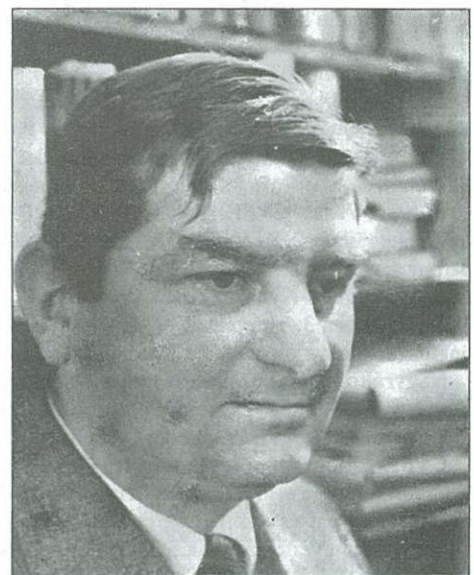
Terveztem lapunkban egy sorozatot. A cím régtől bujkált lélegzetemben: Kik írtak a legszebben Kemenesaljáról? Kezdem vala régebbi századok szépíróival, de akkor nem gondoltam arra, hogy kedves Bertha Bulcsu, „kiszorítod” elődeidet, és gyászszalagos kerettel íratod velünk e sorokat. Mindazokkal, akik ismertek és szerettek Téged. Nevükben, ha engeded, a Te kemenesaljai szívrezdülésed sorai álljanak itt,

mert a Kemenes vidékének koszorúja a Te csokorkötésedben ismétlhetetlenek.

Kik írtak a legszebben Kemenesaljáról? Karácsonyi üdvözlőted álljon itt elsőként, hisz ez a legközelebbi és utolsó is egyben.

Utolsó könyved, amit küldtél, mondja el nekünk tanulságként, ami áthullámozott a lelken: „A szülőföld nem házakból és folyókanyarulatokból áll, hanem emberekből. Korán kelő nagymamákból, hadifogoly unokabátyákból, Őrzse nénikből és Pali bácsikból. Mindaz, ami gyermekségünkben meghatározott bennünket, már nem létezik. Csak félálomban vagy képzeletben lehet hazamenni. Csak az emlékfalvak, emlékberek valóságosak, ha elég bölcssek vagyunk már, az emlékfolyók partján sokáig elüldögélhetünk.” ...Mégis sajog nekem Nemeskeresztúr ... Pedig tudtam, hogy a múltba nem vezetnek utak. Amikor elmentem, a magányos nagyasszony apai nagyanyám, Zimits Ilona már haldokolt. Kilencvenkét éves elmúlt, de szeretett volna még élni. Elég furcsa, hogy az ember nem élhet örökké. Miféle világ az ilyen?”

Mindezt Te vetted papírra kedves Bulcsu: milyen világ is az ilyen? Most mi kérdezzük. Válasz? Még 1976-ban írtad a Látogatóban Berzsenyiéknél című, az ÉS-ben megjelent gyönyörű vallomáson. Idézzünk ebből búcsúzásként egykoron. „Az bizony... Berzsenyi révén ismerkedtem össze... Egyházashetye, Köcsk, Borgáta, Kemeneskápolna és Mesteri vezetőivel. Köszönöm neked, kedves Berzsenyi Dániel.”

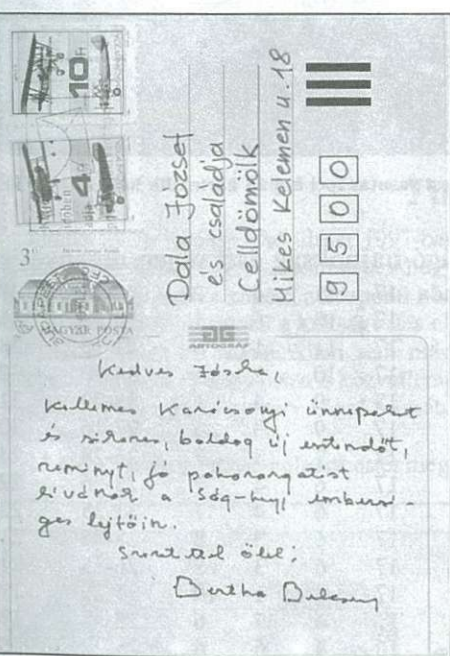

Mi, régi, kemenesaljai barátaid, csupán esendő „kellékek” lehetünk mindahhoz, amit Te szíggal, kedvességgel, mindig fürkésző szemmel, írásaidal és melengető lélekkel életed oly gyors elfolyásával nyújtottál nekünk.

Egyik szép könyvednek ez a címe: A fejedelem sírja felett. Valahogy így ölel át szomorú tekintetűnk Téged, örökös vendégünk, Bertha Bulcsu.

„Elfogy körülöttünk a világ, amiben viszonylag otthonosan mozogtunk.” (B.B.)

Dala József

3825

Éva néni receptje

SÓLET

Hozzávalók (négy személyre):
3 evőkanál liszt, 60 dkg tarkabab,
1 evőkanál pirospaprika, 30 dkg füstölt hús vagy 20 dkg kolbász,

70 dkg pulykahús, 3 db nagy fej vöröshagyma, 1 nagyobb babérlevél, 2 tojás, 4 evőkanál olaj.

A hagymát apróra vágom, az olajon megpirítom, beleteszem a pirospaprikát, összekeverem és

leveszem a tűzről. Beleteszem a babot, amelyet előző este beáztatam, majd ráhíntem a lisztet, összekeverem és lassan engedem fel vízzel, közben folyamatosan kevergetem. Beleteszem a húsokat, a babérlevelet, a fokhagymát és a két megmosott tojást. Lassú tűzön főzöm, mindig legyen rajta

háromujnyi lé. Amikor megfőtt minden, kivészem a tojásokat, megpucolom a héjától és a főzelék tetejére karikázom. Ajánlatos 5 literes lábosban főzni. Aki szereti, ecetet is tehet rá tálaláskor. Nagyon kiadós étel.

Ne csak mindig süssünk, főzünk is néha!

◆ **SPORT** ◆ **eredmények – események** ◆ **SPORT** ◆

3826

Elkezdődött a felkészülés a tavaszi szezonra

A CVSE-ANTÓK Nyomda Őszi bajnoksapata január 14-én elkezdte a felkészülést a tavaszi szezonra. **Sebestyén Attila** vezetőedző nyilatkozott a csapat programjáról.

– Heti hat edzéssel kezdtük meg a felkészülést, hétfő kivételével minden délután dolgozunk. A március 9-én kezdődő bajnoki rajtig 12 edzőmeccset játszunk.

– *Megtudhatnánk ezek időpont-jait?*

– Igen, nagyjából már összeállt, de az időjárástól függően még változások lehetnek. Ezekről a mérkőzésekről a Vas Népéből, illetve a jól bevált plakátolásból tudhatják meg a szurkolók az időpontokat. Az ellenfelekről annyit elárulok, hogy egyebek között Pápa, Sárvár, Bük csapataival játszunk.

– *Edzőtáborról is hallani.*

– Igen. Antók úr jóvoltából febr-

ruár 2-től 9-ig Zalakaroson együtt dolgozhat a csapat.

– *A játékoskeretben történtek-e változások?*

– Igen. Elég nagy volt a mozgás. Távozott Bognár Zoltán (Ausztria), Huszár Tamás (abbahagyta), Horváth Imre (Jánosháza), Varga Géza (Jánosháza), Takács Gábor (tárgyalás alatt), László Imre (bevonul), Szabó József (abbahagyta).

– *Tekintélyes névsor. Kikkel sikerül erősíteni a játékoskeretet?*

– **Latyák Tamással** (Körmend), **Stieber Gáborral** (Sárvár Kinizsi), **Csákvári Zsolttal** (Ausztria), **Dobány Gáborral** (Ausztria). A Tanárképzőtől kölcsönben nálunk lévő **Pozsonyi Zsolt** véglegesen a felnőtt kerethez tartozik, ő az ősszel nagyon szépen dolgozott az ifiben. Még egy támadóval fogunk erősíteni. Itt több játékos neve is számításba jöhet.

– *Szerűsmentes felkészülést kívánok!*
Molnár János

3827

Megyei ifjúsági labdarúgó-bajnokság

100 százalékos teljesítménnyel őszi bajnok a Celldömölk

A bajnokság első felének még nem közölt eredményei a 9. fordulótlól: **CVSE-Antók Nyomda-Vép 11:1 (5:0)** – Góllövők: Horváth R. 2, Györfvári 2, Mórocz T. 2, Nyári 2, Szabó Cs., Szabó A., Pethő. A megyei sportnap ünnepi hangulatához méltó játékkal szórakoztatta a közönséget a csapat.

CVSE-Antók Nyomda-Táplán SE 1:0 (0:0) – Góllövő: Nyári. Nagy küzdelemben győzte le a gárda a vártnál sokkal jobban küzdő és játszó ellenfelét.

Uraiújfalu-CVSE-Antók Nyomda 0:4 (0:1) – Góllövők: Pozsonyi 2, Szabó A., Ruzsa. Erős szélben jó játékkal megérdemelt győzelem.

Sárvári Vasas-CVSE-Antók Nyomda 0:8 (0:3) – Góllövők: Pozsonyi 2, Horváth R. 2, Ruzsa 2, Nyári, Pethő. Tetszetős játékkal gond nélküli három pont a szélviharban.

CVSE-Antók Nyomda-Csákánydoroszló 13:0 (6:0) – Góllövők: Nyári 3, Ruzsa 3, Horváth R. 2, Horváth T. 2, Pozsonyi, Szita és egy öngól. A szerény képességű ellenféllel szemben könnyed győzelem.

Nagyrákos-CVSE-Antók Nyomda 0:20 (0:12) – Góllövők: Horváth R. 4, Nyári 4, Ruzsa 3, Pozsonyi 3, Mórocz T. 2, Bodor, Vass G. Ragyogó időben emlékezetes kirándulás az Őrségben!

CVSE-Antók Nyomda-Pamut 4:0 (0:0) – Góllövők: Ruzsa 2, Bodor, Györfvári. Gyenge első félidő után a második játékrészben már igazi arcát mutatta a csapat és sok helyzetet kidolgozva, ismét kapott gól nélkül magabiztosan nyerte az egyik legnagyobb rivális elleni rangadót.

CVSE-Antók Nyomda-Csepreg 3:0 (1:0) – Góllövők: Horváth R., Nyári, Bodor. A szokottnál gyengébb teljesítménnyel is fölényes győzelem a jó képességű, de csak védekezéssel törődő vendégek ellen.

Kőszeg-CVSE-Antók Nyomda 0:5 (0:2) – Góllövők: Pozsonyi, Nyári, Szabó Cs., Varga N., Pintér. A még szintén veretlen Kőszeg otthonában, hóval borított pályán az első perctől kezdve a celliek akarata érvényesült. Teljesen beszorították ellenfelüket és ilyen arányban is megérdemelten nyertek.

A bajnokság félidejében a CVSE-Antók Nyomda csapata pontvesztés nélkül, imponáló gólkülönbséggel vezet a tabellát:

1. CVSE-Antók

Nyomda	17	17	–	–	126-4	51
2. Pamut	17	12	3	2	47-17	39
3. Kőszeg	17	11	5	1	58-14	38
4. Táplán SE	17	10	1	6	52-23	31
5. Távközlés	17	9	3	5	38-23	30
6. Csepreg	17	9	1	7	52-27	28

Az 1996 nyarán a celli városi vasutas foci kupán harmadik helyezett CVSE gárdája.

A megyei labdarúgó-bajnokság őszi végeredménye

1. CVSE-Antók Nyomda	17	11	4	2	40-15	37
2. Tanárképző-Raszter	17	10	6	1	30-14	36
3. Táplán SE	17	11	1	5	41-19	34
4. Uraiújfalu	17	10	2	5	34-20	32
5. Kőszeg SE	17	9	4	4	38-22	31
6. Rábatótfalu	17	9	3	5	27-16	30
7. Távközlés	17	7	3	7	26-28	24
8. Pamut	17	6	4	7	23-26	22
9. Nári	17	6	4	7	31-35	22
10. Csörötnek	17	6	3	8	28-36	21
11. Sárvári Vasas	17	6	3	8	26-35	21
12. Vasvár	17	6	1	10	21-29	19
13. Kemenesalja	17	4	7	6	25-37	19
14. Vép	16	4	6	6	25-27	18
15. Trika Ikervár	17	4	6	7	15-23	18
16. Nagyrákos	17	4	3	10	26-43	15
17. Csepreg	17	2	8	7	21-32	14
18. Csákánydoroszló	16	3	–	13	33-53	9